

[Krag.]

valutarisk Politik, som jeg har udtrykt paa nøjagtig samme Maade, som det ærede Medlem sammen med mig tidligere har givet et tilsvarende Krav Udtryk, og at Gælds-sanereringen ogsaa laa det ærede Medlems Hjerte nær, og sluttelig at Ligevægten mellem Indtægter og Udgifter i Statshusholdningen var et Krav, som ogsaa det ærede Medlem nu vilde gaa ind for.

Men det ærede Medlem kan altsaa ikke stemme for vor Dagsorden. Vi nærer efter Ministeriets Stilling ikke Tillid til det i denne Sag, og derfor stemmer vi for Mistillidsdagsordenen, til Trods for, at den har faaet en Form, som vi ikke vilde.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg kan i og for sig kun være tilfreds med den Tilstaaelse, som den højtærede Undervisningsminister gav, for den Tilstaaelse, han gav, var denne, at han havde brugt grove Udtryk. Den højtærede Undervisningsminister sagde, at han havde gjort det med Talent. Ja, hvad er ikke Talent hos denne Regering? Den højtærede Undervisningsminister sagde dernæst, at han havde kun gjort det ved to Lejligheder, det var ved Paasken 1920 og ved Landmandsbanken 1923. Nu vil jeg ikke sige, at man skal genkalde sig Underskriften, der stod under 3 Ministres Billede: Krag, Rytter og Neergaard, men sandt, hvad den højtærede Undervisningsminister siger, er det jo ikke. For efter at Paasken 1920 var overstaaet, og han paa sin grove Mund, som han siger, og sin grove Pen havde sejret, saa fulgte et Referat i „Social-Demokraten“ og en ledende Artikel, som stod i Bladet Mandag den 12. April 1920, efter at Forhandlingerne havde fundet Sted her om Søndagen. Det var den groveste og simpleste og tarveligste politiske Artikel, som maaske nogen Sinde er skrevet, navnlig var den vendt imod J. C. Christensen. Jeg faar ikke Tid til at citere den her, men jeg har Lov til at sige, at Ordet „Løgner“ kunde maaske passende være brugt om en anden end den, det blev brugt om. Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Undervisningsminister, at det er maaske meget farligt for Undervisningsministeren og hans Kolleger at tale om, at man ikke vover at anlægge Sag. Jeg tror, man kunde sige til den højtærede Undervisningsminister med et lidt vulgært Udtryk fra Tiden: saa brug dog din Forstand, Mand!

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at jeg har allerede sagt, at der i den Dagsorden, som det ærede Medlem og hans Partifæller har stillet, var en Række Punkter, som vi var enige i, en Række Punkter, som jeg nævnte, hvor der var Overensstemmelse; men jeg kan ikke nægte, at Punkterne 2 og 3 angaaende hele Valutapolitikken er af en saadan Karakter, at man ikke med tilstrækkelig Tydelighed kan se, hvad der tilsigtes, og der kan efter min Opfattelse lægges meget mere ind i dem end det, som det ærede Medlem Hr. Krag nu lagde ind i dem. Jeg havde derfor troet, at det ærede Medlem Hr. Krag, saaledes som Stillingen har været, og efter at han er blevet skuffet af, at den højtærede Regering ikke vilde modtage hans Dagsorden, havde trukket sin Dagsorden tilbage, thi det havde været det naturlige i Situationen kun at udtale Mistillid til Regeringen.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Den Artikel, som det ærede Medlem nu talte om, er jo netop fra Paaskeperioden 1920. Naar det ærede Medlem saa siger, at jeg skulde ikke have sagt dette: Man vovede ikke at anlægge Sag mod mig for Ordet „Løgner“ — der for øvrigt kun var brugt hypotetisk —, saa ved jeg ikke af, at der er sagt „Løgner“ mod mig eller nogen anden af os i dette Øjeblik, og at vi ikke har anlagt Retssag. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at hele det Postyr, der laves om, at jeg som Redaktør gennem mange Aar, som Journalist og som Politiker har brugt stærke Ord, er i den Grad søgt, naar man tænker paa, hvilke Udtryk der er brugt om os Socialdemokrater gennem Menneskealdre, hvad den konservative Presse har tilladt sig, hvordan f. Eks. den nuværende Statsminister og jeg i Efteraaret 1918 var Genstand gennem 3 Maaneder for en systematisk, personlig ærefornærende Kampagne, hvordan der blev udgivet et Blad her i København, der smædede os daglig personlig, privat ærekrænkende og løgnagtigt. Det blev omdelt i 30 000 københavnske Hjem, og hvert Øjeblik saa man konservative Blade og Venstreblade Landet over nedværdige sig til at citere dette Blad. Jeg erindrer en Artikel af en konservativ Politiker, først Folketingsmand, derefter Landstingsmand — nu er han død — i „Nationaltidende“. Jeg erindrer den, fordi den var saa groft personligt angribende og ærekrænkende over for mig, at jeg ikke har præsteret noget tilsvarende, hvor jeg havde Ret, medens han var fuldkommen uberettiget dertil. Jeg